

Strzeż serca twego - wiersz

Nad wszystkie rzeczy, jakie ziemia rodzi,
Powab i blaski doczesnej mamony,
Chroń twoje serce jak złotej korony
Bo żywot wieczny od niego pochodzi.
Jak pięknej perły i skarbu drogiego
Strzeż serca twego!

Straszne jest dzieło nikczemnych podłości:
Nienawiść kły swe co dzień szczyrzy chciwie,
Zemsta i zbrodnia broi nieuczciwie,
Brak jest wśród ludzi prawdziwej miłości.
Od zgubnych myśli i kłamstwa wszelkiego
Strzeż serca twego!

Ludzka zachłanność jest jak groźna fala;
Po trupach kroczy nieuczciwą drogą,
Wielu napęlnia zazdrością i trwogą
I niespokojne umysły rozpala.

Od egoizmu i skąpstwa brzydkiego
Strzeż serca twego!

Bluźniercza mowa ludzkości chorobą.
Truje umysły, do upadku skłania,
Niemiło słuchać głosu przeklinania,
Szlachetny język człowieka ozdobą.
Od zgubnych skutków słowa nieczystego
Strzeż serca twego!

Szczerłość to cecha bardzo pożądana;
Wśród wszystkich ludzi nie jest jej za wiele.
Nie zawsze szczerze mówią przyjaciele,
Nawet w rodzinie nieczęsto jest znana.
Od plam obłudy i sumienia złego
Strzeż serca twego!

(A.Z.)